

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ.

Αἰωνία, ὥς αἱ ἄνω σοῦ ἀπλούμεναι ἐκτάσεις,
 Ἰερικίνητον δοχεῖον ἀπωλείας καὶ ζωῆς,
 Τοῦ ἀπείρου τὰς ἀπείρους παριστᾶς ἀντανακλάσεις,
 Ἄν ἄβρὸν, τὸ μέτωπόν σου, χεῖλος δὲν φιλήῃ πνοῆς.

*

Τοῦ πολιτισμοῦ φορεῖα, σὲ τὰ σκάφη διατρέχουν,
 Ταχυδρόμοι τοῦ ἀπείρου, κολοσσοὶ τοῦ ἀχανοῦς,
 Τὰ πελάγη σου κοιτίδα, τὸν βυθὸν σου τάφον ἔχουν,
 Καὶ, σαλεῦον σάβανόν των, τόσους κόσμους ζωντανούς.

*

Λάμπει ἄνωθεν τὸ ἄστρον τῆς νυκτὸς ἀκτινοβόλον,
 Σὺ δ' ὀθόνας ἡρεμούσας στρώνεις, κάτοπτρον αὐτοῦ,
 Καὶ ἐρίζετε τὰ δύο ὑπὸ τ' οὐρανοῦ τὸν θόλον,
 Ποῖον φέρει τὴν εἰκόνα τοῦ Μεγάλου Ποιητοῦ.

*

Νέαι γαῖαι ἀνατέλλουν εἰς τ' ἀπέραντά σου ρεῖθρα,
 Καταρρέουν ἄλλαι τόσαι, τῶν ἀβύσσων σου στρωμνὴ,
 Σὺ ἀπλοῦσαι καὶ τῶν πρώτων ζωοδόχος κολυμβήθρα,
 Καὶ τοῦ τάφου τῶν δευτέρων πλάξ, ἧς τ' ἅκρα οὐρανοί.

*

Τρέμουν ἔτι ὅλαι αὗται ἐν τῷ βάθει τῶν βυθῶν σου,
 Σὺ δ' αἰείποτε ἀκμαία τὸν σκοπὸν σου ἐνεργεῖς,
 Λείχεις, δάχνεις, περιτρώγεις τοὺς καρποὺς τῶν τοκετῶν σου,
 Καὶ μὲ τούτων τὰ ψυχία νέους κόσμους πλαστουργεῖς.

*

Καὶ αὐτοὺς θὰ καταστρέψῃς, ἵνα ἄλλους ἀνιδρύσῃς·
 Μόνη σμίλῃ σου ὁ χρόνος, πανδαμάτωρ ποιητῆς,
 Εἰς τοὺς κόλπους σου κοιμᾶται καὶ ἐγείρεται ἡ Κτίσις,
 Ἀναπτύσσεται, γηράσκει, ἀποθνήσκει ἐν αὐτοῖς.

*

Ἐν αὐτοῖς ὁ ναυσιπόρος, ἀτενίσας τὴν μεγάλην
 Καὶ τανύπεπλον αὐλαίαν, τὰ μυστήρια αὐτῆς
 Πρῶτος ἤρξατο νὰ λύῃ· σὺ δ' ἐκτείνεσαι καὶ πάλιν,
 Σὺ τοῦ πρώτου ἀστρονόμου ἢ ἐνάλιος κοιτίς.

*

Θάλασσά μου! Σὺ τοσούτων κόσμων γέφυρα ἀπλοῦσαι·
 Σοὶ ὁ γίγας νοῦς ὀφείλει τῶν ἐθνῶν τὸν πλουτισμόν,
 Σὺ, φαιδρὰ ἢ ὠργισμένη, ἀεννάως ἀλλοιοῦσαι,
 Πλὴν αἰεὶ ὑπηρετοῦσα τὸν παγκόσμιον δεσμόν!

(1873)

Φ. Α. Β.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Διατί νὰ φονεύωμεν τὰς ἀράχνας πανταχοῦ (ἐκτὸς τῶν δωματίων), ἐνῷ καταστρέφουσι τὰς μυίας αἵτινες τόσον μᾶς ἐνοχλοῦσι;

Διατί νὰ καταπατῶμεν τὴν ὠραίαν βούπρηστιν ἢ χρυσοῦν κάραβον, ὅστις ἐν τοῖς κήποις καταδιώκει τὰς κάμπας, τοὺς κοχλίας καὶ μηλολάνθας, ἐξ ὧν τρέφεται;

Διατί νὰ φονεύωμεν τοὺς μὴ δηλητηριώδεις ὄφεις, οἵτινες τρέφονται ἀπὸ ἀρουραίους καὶ ἐν γένει ἀπὸ μῦς; Οἱ ὄφεις οὗτοι δὲν δάκνουσιν ἀνθρώπους.

Διατί νὰ φονεύωμεν τὸν μικρὸν καὶ ἀβλαβὴ τροχίλον, ὅστις τραγανίζει τὰς ἀκρίδας;

Διατί νὰ καταστρέφωμεν τὸν κόκυρα, οὗ προσφιλεῖς τροφή εἶναι ἡ κάμπη, ἣν ἡμεῖς ἀπεχθανόμεθα καὶ οὐδὲ ἐγγίζομεν;

Διατί νὰ φονεύωμεν τὴν κερθεῖαν καὶ νὰ καταστρέφωμεν τὴν φωλεάν τῆς ὑπολαΐδος, πτηνῶν δηλ. ἅτινα εἰσὶν ἐχθροὶ ἀσπανδοὶ τῶν σφηκῶν;

Διατί νὰ καταδιώκωμεν τοὺς σποργίτας, οἵτινες μόνον ἐλλείπει ἐντόμων τρώγουσιν ὀλίγους κόκκους σίτου ἢ κριθῆς ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ οἵτινες ἐξοντοῦσιν ἰδίως τὰ εἰς τὰ σιτηρὰ ἐπιβλαβὴ ἔντομα;

Διατί νὰ φονεύωμεν τοὺς ψάρους (ψαρόνια), ἅτινα ζῶσι μὲ σκώληκας;

Διατί νὰ συλλαμβάνωμεν μὲ παγίδας τοὺς μελισσοουργοὺς, ὧν ἕκαστον ζεῦγος ἀγρεύει κατὰ μέσον ὅρον 120,000 σκώληκας καὶ ἔντομα πρὸς διατροφήν τῶν νεοσσῶν του;

Διατί νὰ φονεύωμεν τὸν κἀνθαρον, ὅστις τρέφεται μὲ φύλλας;

Διατί νὰ φονεύωμεν τὸν φρύνον, ὅστις τρώγει κοχλίας, μύρμηκας καὶ ἄλλα ἔντομα;

Διατί νὰ φονεύωμεν τὴν νυκτερίδα, ἥτις καταστρέφει τὰς χρυσαλλίδας;

Διατί νὰ φονεύωμεν τὴν μυγαλὴν, ἥτις τρέφεται ἐκ σκωλήκων;

Διατί νὰ λέγωμεν ὅτι ὁ αἰγληλὶς (γένος πτηνῶν νυκτινόμων) τρώγει τὰς περιστερὰς καὶ τὰ ὀρνίθια, ἐνῷ οὐδόπως εἶναι ἀληθὲς τὸ πρᾶγμα; διατί νὰ τὸν καταστρέφωμεν, ἐνῷ ἐργάζεται ὅσον ἐξ ἡ ὀκτὼ γαλαῖ, τρώγων ἐτησίως 6000 μῦς; (La Vigne).

Ἡ ἀτμοσφαῖρα τῆς σελήνης.—Οἱ παραδίδοντες κοσμογραφίαν καὶ ἀστρονομίαν διατείνονται ὅτι ἡ σελήνη δὲν ἔχει ἀτμοσφαῖραν καὶ ὅτι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἡμετέρου δορυφόρου οὐδεμία διαδηλοῦται ἀποκάλυψις ζωῆς ἀνάλογος πρὸς τὴν ἐμφανιζομένην ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸ πρόβλημα τοῦτο εἶναι λίαν γενικόν, ὥς ἀπέδειξεν ὁ Κ. Νέϊσεν ἐν σημειώσει ἀναγνωσθείσῃ ἐνώπιον τῆς ἐν Λονδίνῳ ἐταιρίας τῶν ἀστρονόμων. Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι οὐδεμίαν ἔχομεν ἀπόδειξιν περὶ ὑπάρξεως ἀτμοσφαίρας περὶ τὴν σελήνην. Ἡ κυριωτέρα δὲ ἀπόδειξις, ἐφ' ἧς ἡ γνώμη αὕτη στηρίζεται, εἶναι ἡ ἐλλείψις θλάσεως ἐν τῇ προσωρινῇ ἐκλείψει τῶν ἀστέρων ἐπιπροσθουμένη ἀπὸ τὸν ἥλιον· οὐδόπως ὁμοῦς ἀδύνατον νὰ κατανοήσωμεν, ὅπως παρατηρεῖ ὁ Κ. Νέϊσεν, ὅτι δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ ἀτμοσφαῖρα, ἥς ὁ ἀνώτατος ἕρος τῆς θλαστικῆς δυνάμεως δὲν εἶναι ἴσος πρὸς ἐν δευτερόλεπτον τοῦ τόξου τοῦ κύκλου, καὶ ὁμοῦς τυγχάνει οὕσα μεγίστης ἐκτά-